

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvie Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. F.**, zast. JUDr. Ing. Ondřejem Horázným, advokátem se sídlem Ondříčkova 1304/9, Praha 3, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2024, č. j. 128447/2024/KUSK, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 11. 8. 2025, č. j. 44 A 22/2024-65,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Městský úřad Mnichovo Hradiště shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku, protože řídil motorové vozidlo, na kterém nebyla umístěna tabulka registrační značky [§ 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu)]. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 4 000 Kč, tříměsíční zákaz řízení všech motorových vozidel a povinnost nahradit paušální náklady přestupkového řízení. Žalobce se proti rozhodnutí městského úřadu odvolal. Žalovaný vzal v potaz, že žalobce jednal na příkaz svého zaměstnavatele, nemá doposud žádný záznam o přestupkovém jednání a jel po pozemní komunikaci krátkou dobu, a proto mimořádně snížil výši pokuty na 800 Kč. Ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil u Krajského soudu v Praze, který žalobu zamítl.

[3] Žalobce (dále „stěžovatel“) v kasační stížnosti namítá, že nebyl naplněn materiální znak přestupku. Poukázal na to, že krajský soud rozsudkem ze dne 4. 9. 2025, č. j. 56 A 18/2024-64, v totožné věci týkající se totožného skutku (šlo o jeho kolegu) zrušil napadené rozhodnutí z důvodu, že nebyl naplněn materiální znak přestupku. V nynější věci

však krajský soud pouze hypoteticky konstatoval, že nebezpečí potenciálně existovalo. Krajský soud se opomněl zabývat rozsudkem Nejvyššího správního soudu (NSS) ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, č. 2011/2010 Sb. NSS.

[4] Stěžovatel dále poukázal na nejednoznačnost právní úpravy postihující jízdu bez registrační značky. Krajský soud se podrobně věnoval naplnění skutkové podstaty přestupku, opomněl se však zabývat změnou § 5 odst. 2 písm. k) zákona o silničním provozu, k níž došlo v průběhu řízení před soudem. Na tento argument uplatněný u ústního jednání krajský soud nereagoval. Není přitom pochyb o tom, že vozidlo nemělo v danou chvíli přidělenou registrační značku ani mu neměla být přidělena. Soud tedy odmítl posoudit, zda aktuální právní úprava není pro stěžovatele příznivější a zda se na věc vztahuje.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s posouzením ze strany krajského soudu. Je přesvědčen, že materiální znak přestupku byl naplněn. Nová právní úprava § 5 odst. 2 písm. k) zákona o silničním provozu pouze vyjasňuje, že se vztahuje na vozidla, jimž registrační značka byla nebo měla být přidělena, ale není pro pachatele přestupku příznivější. Vozidlo v provozu na pozemní komunikaci musí být registrační značkou označeno vždy.

[6] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)), se NSS zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[7] Stěžovatel namítá, že je napadený rozsudek nepřezkoumatelný. Konkrétně tvrdí, že se městský soud opomněl zabývat jeho námitkou týkající se novelizace § 5 odst. 2 písm. k) zákona o silničním provozu, k níž došlo s účinností od 1. 7. 2025, tedy v průběhu řízení před krajským soudem. Případné změně právní úpravy ve prospěch pachatele přestupku byl krajský soud povinen zabývat se z úřední povinnosti (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46, č. 3528/2017 Sb. NSS).

[8] Naplněním znaků skutkové podstaty přestupku se krajský soud velmi podrobně zabýval v bodech 48-66 napadeného rozsudku. Zde stěžovateli zjednodušeně řečeno vysvětlil, že za registrační značku je třeba považovat i tzv. zvláštní registrační značku. Podstatou žalobní argumentace byl totiž velmi úzký výklad pojmu *registrační značka* ze strany stěžovatele. Stěžovatel tvrdil, že jelikož vozidlo, které řídil, nebylo registrované, nemělo povinnost být opatřeno registrační značkou. Krajský soud k tomu přestřel komplexní výklad, s nímž stěžovatel v kasační stížnosti nepolemizuje. V bodě 51 napadeného rozsudku navíc krajský soud vycházel i ze znění § 5 odst. 2 písm. k) zákona o silničním provozu ve znění účinném od 1. 7. 2025, na které poukazuje stěžovatel. Byť se krajský soud explicitně nevěnoval porovnání nové a staré právní úpravy, vzhledem k tomu, že jeho úkolem bylo poskytnout výklad k pojmu *registrační značka*, a z nové právní úpravy vycházel, vyhovuje odůvodnění jeho rozsudku požadavkům kladeným na přezkoumatelnost soudních rozhodnutí (rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004

pokračování

Sb. NSS, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, či ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS). NSS zdůrazňuje, že tato kasační námitka směřovala pouze proti nedostatečnému posouzení uvedené právní otázky ze strany krajského soudu, a nikoli proti jeho právnímu názoru (stěžovatel zde tedy neuplatnil námitku nezákonnosti).

[9] Naplnění materiální stránky přestupku v totožné věci týkající se jiného řidiče (stěžovatelova kolegy) se NSS zabýval v rozsudku ze dne 31. 3. 2025, č. j. 10 As 201/2025-51 (jde o kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu, na který stěžovatel poukazoval v kasační stížnosti). Desátý senát dospěl k závěru, že přestupkovým jednáním byl ohrožen zájem na snadném ztotožnění vozidla, které vjelo na pozemní komunikaci, a tím byla naplněna materiální stránka přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1 zákona o silničním provozu. Jelikož tedy NSS zaujal k totožné otázce na stejném skutkovém základě právní názor souladný s posouzením krajského soudu ve stěžovatelově věci, je tato kasační námitka nepřijatelná. Kasační soud dodává, že v odkazovaném rozsudku shledal desátý senát jako nepřiléhavou aplikaci rozsudku č. j. 5 As 104/2008-45, na nějž stěžovatel poukázal v kasační stížnosti.

[10] NSS neshledal, že by se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení. Proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. dubna 2026

Sylva Šiškeová
předsedkyně

senátu